

Запитання: Скажіть, будь-ласка, як відноситься Українська Православна Церква Київського Патріархату до акцій громадянської непокори і як треба до них відноситися вірним Православної Церкви. Адже влада фактично покинула народ на призволяще, економіка країни ледве дихає, заплати не підвищуються, пенсії мізерні, а пенсійний вік піднімають, депутати собі зарплати встановлюють захмарні, розшарування населення дуже сильне. Розрив між багатими і бідними в країні стає катастрофічним, ціни ростуть, комунальні послуги постійно дорожчають, всі багаті люди так чи інакше пов'язані з владою, а про народ ніхто не дбає і мають за ніщо. Прошу не називати своє ім'я.

Відповідь:

Відповідає черговий епархіальний клірик.

Слава Ісусу Христу.

Дорогі у Христі Браття і Сестри, думаю, що з даного питання офіційної думки церкви вам не зможу сказати, оскільки її немає, адже це питання виходить за рамки внутрішньоцерковного життя і переходить в політичну сферу. Тому давайте одразу визначимось, що тут у відповіді не буде звучати офіційна думка Церкви, а, скоріше, особиста думка клірика УПЦ КП в Харкові.

Найперше, на чому хочу зупинитися - так це на словах, які звучать в храмах майже кожної неділі, це слова II антифону з літургії: "Не надійтеся на князів, на синів людських - в них немає спасіння. Вийде дух його і повернеться в землю свою, в той день загинуть усі помисли його. Блаженний той, кому Бог Якова помічник його, надія його на Господа Бога свого." Думаю, ці слова найкраще мають нам нагадувати завжди про те, що без Бога, без віри, без Святої Православної Церкви, неможливо побудувати жодної моделі держави, як би це не намагалися зробити наші можновладці всі разом від самого верху до самого низу владних структур.

А тепер поглянемо на ситуацію в Україні. Що не дає консолідуватися народові для повноцінної праці над підвищенням свого життєвого рівня чи монолітного ультиматуму владі щодо її негідної поведінки і відношення до народу? В першу чергу - відсутність єдності в народі, відсутність одностайності. Немає в українців єдності Православної віри, а звідси немає єдності народної душі - саме тут криється корінь всієї немочі нашого народу. Саме тому перед кожними виборами підіймаються питання, що розділяють наш народ - підіймається мовне питання, шукаються сумнівні друзі і примарні вороги, витягаються з-за спини сокири розбрату на тлі ідеології, історії, віри, менталітету, одним словом нам постійно нагадують про те, що розділює наш народ, але регулярно замовчують те, що нас об'єднує.

Звичайно, це робиться не просто так, а робиться цілком свідомо і з конкретною метою, весь цей мул підіймається з дна суспільства для того, щоб в мутній воді безнаказано ловити рибку, примножуючи свої статки і задурюючи народові голову різними страшними історіями про "бабая" зі сходу, заходу чи півночі. І в той самий час нічого не робиться для об'єднання церков, для зміцнення віри Православної, для консолідації народу в єдиний монолітний організм. Продовжується давній римський принцип керівництва "поділяй і володарюй" - адже розрізним і задуреним, заляканим

народом керувати набагато легше, аниж здоровим i мiцним тверезо мисличим монолiтним етносом.

Звiдси постає логiчне запитання: якщо в теперiшнiй ситуацiї говорити про громадянську непокору - то непокору кому i з яких причин? Якщо говорити про непокору законно обранiй владi, яка турбується i дбає про народ (а саме для цього вона i призначена, бо iнша влада просто не має змiсту i непотрiбна, як така), то де вона, така влада? А якщо мова йде про захист сучасностi наших родин i майбутнього у наших дiтей вiд постiйного утискання громадянських прав, вiд зубожiння, вiд несправедливостi в судах, вiд сваволi силових структур, вiд становища безправних i беззахисних рабiв - то чи це буде громадянська непокора, чи саме захист законних громадянських прав i взагалi засад iснування держави i народу? Хiба ми не маємо права спитати з тих, кому довірили свою державу i майбутнє своїх дiтей на виборах? Звичайно маємо.

В таких умовах ми, як громадяни держави, повиннi всiма допустимими методами говорити i заявляти про свою позицiю, постiйно нагадувати про себе владi. А як християни, ми повиннi робити це розсудливо i обережно, щоби не зруйнувати вщент залишки того мирного спiвiснування, який маємо в країнi на сьогоднiшнiй день. Як громадяни України ми маємо вибори, через якi маємо законний шлях виявити свою позицiю щодо тих людей, якi повиннi стояти бiля стерна нашого державного човна i визначати курс його руху, ловити вiтер у його вiтрила з потрiбного боку. А як християни, як дiти Божi, як вiрнi Святої Православної Церкви i УПЦ КП в Харковi, ми маємо молитву, маємо живу розмову з Богом, маємо сповiдь i причастя. Якщо державнi мужi, яких ми обираємо, призначенi для боротьби з нашими видимими, матерiальними негараздами, то молитва i Євхаристiя данi нам Господом як допомога у боротьбi проти супротивника невидимого, духовного. I тiльки працюючи на обох цих напрямках, може держава наша пiдiнятися на рiвнi ноги i стати прямо i достойно в ряду свiтових держав. Тiльки летючи на обох цих крилах, ми зможемо пiдiнятися над всiма незгодами, якi обтяжують наш народ i не дають йому розвиватися динамiчно i цiлеспрямовано.

А все решта Господь дав нашому народовi: дав плодючi землi, дав сприятливий клiмат, дав працювитi руки i Святу Православному Вiру. Тепер все в наших руках - як розпорядимося своїми талантами, так потiм i будемо давати вiдповiдь перед Богом за їх примноження чи розтрачування. В тому числi Господь питає з нас - чому мовчали, чому не говорили, коли на наших очах здiйснювалося беззаконня, коли ближнiх наших судили i карали несправедливо, коли вiру Святу Православному розбратом i роздiленням знищували. I яку тодi дамо вiдповiдь? Додамо до своїх особистих грiхiв ще провину мовчання на злочини? Впевнений, що нам кожному i своїх грiхiв буде предостатньо, навiщо нам ще за те вiдповiдати перед Богом.

Назавершення вiдповiдi хочу нагадати випадок з апостолами, коли їх пiсля ув'язнення хотiли тайкома вiдпустити iз в'язницi: "I сказав той в'язничний дозорець слова цi Павловi: що прислали начальники, щоб вас вiдпустити. Отож, вийдiть тепер та й з миром iдiть! А Павло вiдкавав їм: Нас, римлян, незасуджених, рiзками сiкли прилюдно, i до в'язницi всадили, а тепер нас таємно виводять? Але нi! Хай вони самi прийдуть, та й виведуть нас! Цi ж слова полiцiйнi слуги донесли начальникам. А тi налякались, почувши,

що римляни вони. І прийшли, та їх перепросили, а вивівши, благали, щоб із міста пішли."(Дії,16,36-40).

То ж якщо в ті часи, які ми називаємо "давніми", так мало вагу громадянство держави і мало силу, точ и в наш час, який ми називаємо "цивілізований" - невже не зможемо навчити цінити наше громадянство власних можновладців?

Дорогі у Христі браття і Сестри, вірні УПЦ КП в Харкові. Хочу єдине нагадати вам, як заповідав нам Господь і навчали апостоли в своїх Посланнях: "Гніваючись - не согрішайте". Тобто в будь - яких обставинах, за будь - яких умов, ми завжди повинні пам'ятати, що Господь не хоче загибелі ані тілесної, ані духовної, для жодного зі своїх чад, але хоче, щоб всі ми спаслися і мали життя вічне. Того ж і навчає нас Свята Православна Церква. Тому ми повинні пам'ятати, що коли ми хочемо висловити свою громадянську позицію, то повинні це робити цивілізовано, обгрунтовано, осмислено. В жодному разі не слід забувати, що головною метою будь-якого вираження думки є саме ціль бути почутим, щоб нас зрозуміли, щоб справедливість була відновлена і правда торжествувала. Тому і як громадяни держави, і як християни, як вірні УПЦ КП в Харкові, ми повинні робити всі свої кроки так, аби найперше досягти головної мети - жити в мирі зі всіма, в любові до ближнього, виконуючи заповіді Божі. Як навчав нас Господь? "А коли прогрішиться твій брат проти тебе, іди й йому викажи поміж тобою та ним самим; як тебе він послухає, ти придбав свого брата. А коли не послухає він, то візьми з собою ще одного чи двох, щоб справа всіляка ствердилась устами двох чи трьох свідків. А коли не послухає їх, скажи Церкві; коли ж не послухає й Церкви, хай буде тобі, як поганин і митник!"(Мф,18,15-17). Тож чинімо так - і будемо виконавцями волі Божої.

Закликаю на всіх Вас Боже благословення і прошу всіх вірних УПЦ КП в Харкові та по всій Харківській єпархії УПЦ Київського патріархату підносити молитви доГоспода за Богом Бережену Україну нашу, за владу, уряд, народ наш. І нехай нам Господь подасть єдності, розуму і благоденства.

Слава навіки Богові.